

var mærkeligt, at Ministeren havde rettet dette Spørgsmaal til dem, for det lod dog til, at der alligevel forekom Ministeren at være noget raaddent ved det. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at naar jeg har talt med de handelskyndige Medlemmer om disse Spørgsmaal, er det ganske simpelt, fordi Byen var fyldt med Rygter om dette Forhold, og fordi det var blevet mig personlig bekendt, at man almindelig tillagde det ene eller det andet handelskyndige Medlem af Udvalget forskellige af disse Rygter. Jeg ansaa det derfor for min Pligt at spørge de handelskyndige Medlemmer derom, thi det er en selvfølgelig Sag, at hvis de havde besvaret dette Spørgsmaal med Ja, havde det været min Embedspligt at foretage en Undersøgelse straks. Saaledes hænger dette sammen.

Det ærede Medlem kritiserede Bestemmelserne i § 13. Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg netop for ikke at komme ind paa de gamle Stridigheder har valgt disse Udtryk, at Afgiften udredes „gennem“ den kongelige grønlandske Handel, og jeg anser ogsaa dette for den eneste praktiske og naturlige Form. Jeg skal for øvrigt — hvad jeg allerede har oplyst ved Mødets Begyndelse — gøre opmærksom paa, at det er et af de meget faa Spørgsmaal vedrørende dette Lovforslag, som det nedsatte Udvalg har beskæftiget sig med, og det udtalte sig ogsaa lejlighedsvis for, at denne Bestemmelse vedblivende skal bestaa, naturligvis ikke saaledes at forstaa, at der ikke kan komme en Tid, hvor det bør forandres, men saaledes, at den vedblivende skal bestaa under de for Tiden værende Forhold, ud fra hvilke dette Forslag er udarbejdet og forelagt. Det ærede Medlem mente, at det blev let til en Naadegave for Grønlænderne, naar saadanne Bestemmelser bleve trufne, det vilde krænke deres nationale Følelse o. s. v. Jeg tror, det ærede Medlem kan være ganske rolig i saa Henseende. Der foreligger ikke det allerringeste til Støtte for en saadan Paastand. Og nu med Hensyn til det Spørgsmaal, om og i hvilken Udstrækning det er Grønlænderne selv, der betale denne Afgift: Det hænger jo sammen med en fuldkommen Opgørelse af alle Prisansættelser og alt, hvad der hænger sammen med disse. Først da faar man det klare og redelige Udtryk for, hvilken Del af denne Afgift Grønlænderne i ethvert givet Aar kunne siges selv at betale.

Det ærede Medlem fandt det uheldigt, at der i Lovforslagets § 1 er truffet Bestemmelser om Deling af Grønland i ad-

ministrativ Henseende. Han mente, man ikke skulde sætte nogen Grænse mod Nord. Det er nødvendigt at sætte en saadan Grænse. Danmarks Herredømme i Grønland beror paa den folkeretlig gyldige Besiddelsestagen. Men hele denne Side af Sagen vil det i øvrigt af forskellige Grunde være rigtigere at oplyse i Udvalget.

Det ærede Medlem fandt — og det var ogsaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen) inde paa —, at her i for afgørende Grad var Tale om Indenrigsministerens Afgørelse og kongelig Anordning. Heri er jeg ikke enig med de to ærede Medlemmer. Naar det er foreslaaet paa denne Maade, er det ganske simpelt, fordi man vistnok almindeligt fra Rigsdagens Side vil erkende, at her kan kun være Tale om fra den danske Lovgivningsmagts Side at give Rammerne, indenfor hvilke man skal bevæge sig. Med Hensyn til de enkelte Spørgsmaal derimod er det dog naturligt, at man i særlig Grad taler med den grønlandske Befolkning og søger at tage videst muligt Hensyn til den og til dens Forhold. Disse Bestemmelser ere da satte saaledes, som de ere, fordi Ministeren, inden han træffer nogen Bestemmelse, eller inden han gør Indstilling om nogen kongelig Anordning, kan have ført disse forskellige Forhandlinger, saa at han kan tage sin Stilling efter dem.

Det ærede Medlem for Ringsted talte om, at det var for langt at rejse de 16 Mil, som det ofte var, til Forstanderskabsmøde.

Det er rigtigt, det er for langt at rejse, og netop derfor er det ny Forslag om Kommuneraad stillet — det er en af Grundene dertil, der er mange andre Grunde —, og hvis det ærede Medlem vil læse i Bemærkningerne Side 13, vil han der finde nærmere udviklet, hvilket Antal Kommuner man tænker sig, og hvor stor en Udstrækning man tænker sig, at disse Kommuner skulle have. Der staar her, at Kommunernes Antal „nærmest skulde rette sig efter de til enhver Tid værende Handelssteder — Kolonier eller Udsteder — med dertil hørende Boplads“. Altsaa vil der slet ikke fremtidig blive Tale om disse store Afstande, som det ærede Medlem talte om, og som der meget rigtigt er nu. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Inspektørens Tilsyn med Sundhedsvæsenet er der her bevaret det samme Forhold, der nu er til Stede, og det vil maaske vise sig heldigt en Gang at gaa til at oprette et saadant Fysikat, som det ærede Medlem talte om. Det er ogsaa under Overvejelse